



zimski
KORAKI



Slika na naslovnici: *Prvi sneg v Cerkvenjaku 2016, Foto: S. T.*

Dosežkom naproti

Našim učencem, učiteljem in staršem!

Vsak dosežek je zagotovo povezan z mnogoterimi dejavniki; od dobre motivacije do vloženega truda, ki ga uspemo usmeriti v sleherni dosežek. Vsekakor dober rezultat nikakor ne izostane, če so bili izpolnjeni vsi pogoji. Seveda pa ni vse vedno tako in mislim, da je tako tudi prav.

S pričakovanimi rezultati smo lahko kar zadovoljni, čeprav ugotavljamo, da bi seveda lahko bili še boljši. Dobri rezultati so seveda vsi tisti, ki ste jih dosegali; niso samo učni. Sem spadajo tudi športni, kulturni, vzgojni in seveda še kakšni. Najpomembnejši so seveda tisti, ki so rezultat vaših pridobljenih znanj. V šoli niso merljivi samo dosežki; šola je tista, ki nam je v pomoč pri vzgoji in je hkrati tudi tista, ki nas nenehno sooblikuje, pa naj bo to osebno ali še kako drugače. Zagotovo k dobri šoli štejejo tudi dobri učni in drugi rezultati, ki ste jih zagotovo dosegli.

Vedno bolj se potrjuje, da je dobra šola tista, ki veliko zahteva in veliko tudi daje. Strinjam se, da naj bo šola seveda tudi prijazna. To prijaznost pa seveda moramo razumeti nekoliko širše. Res je, da se mora vsak otrok v šoli počutiti varno in prijetno. Vse to pa ni odvisno samo od nas, ki smo tu zaposleni, temveč tudi od vseh ostalih, ki sooblikujejo šolsko polje. Vsekakor pa k temu sodi še dober odnos s starši in okoljem v katerem se naša institucija nahaja.

Četudi smo pri koncu prve polovice šolskega leta, se je potrebno vedno znova vprašati, ali je bilo v šoli ali vrtcu vse dobro ali morda celo odlično. Najbrž ni bilo vse idealno. Zato se moramo skupaj potruditi in izboljšati še tisto, česar nam do sedaj ni uspelo. Vse dokler nas bodo omikale takšne misli, se nam ni potrebno bati, da šola ali vrtec ne bi bila ali postala še boljša.

Vsekakor želim, da bi bili naši šoli in vrtca prežeti s sproščenimi nasmehi in veseljem naših otrok. Nikakor pa ne smemo obiti dejstva, da je tudi varnost in zdravje naših otrok pomembna vrednota, ki je nikakor ne smemo prezreti.

Ob koncu prve polovice tega šolskega leta vam želim, da do konca izboljšamo še tisto, kar nam do sedaj morda ni uspelo najboljše.

Veselimo se vaših uspehov in uživajte vaše otroštvo.

Srečno.

Zimskega 25. januarja 2016

Vaš ravnatelj,
mag. Mirko Žmavc, spec., prof.

Majhni, a hkrati že veliki

Kdo smo mi, ki smo majhni, a hkrati že veliki? Seveda, nova generacija učencev v šolskem letu 2015/2016, učenci in učenke 1. a! Velikokrat nas vi, »ta veliki«, niti ne opazite, ko z majhnimi koraki drobencujemo mimo vas po hodniku na malico, v knjižnico ali na stranišče. Pa vendar smo že dodobra vpeti v šolsko delo, v ta vsakodnevni utrip ustvarjalnega vrveža.

KAJ VSE POČNEMO?

Naš teden se vedno začne s pravljico ...



... in nadaljuje z resnim delom.



Zvezki so polni risb, črt, številčk, ilustracij, računov. Pridobivamo nova znanja in usvajamo nove veščine.



Razlagi učiteljice zbrano prisluhnemo.



Med učnim delom se večkrat razgibamo.

Kje je že pisana jesen, čas, ko smo prvič prestopili šolski prag! To je bilo vendar lani ... Na ta barvit jesenski čas nas bodo spominjali utrinki likovnega ustvarjanja.



Barvno smo odtiskovali listje iz bližnjega gozda in sadovnjaka. Kakšen je služil tudi kot klobuk.

Sončne jesenske dni smo izkoristili za gibanje na prostem. Radi se igramo rajalne igre, tekmovalne štafete, plezamo, skačemo, tečemo ...



Na učnem sprehodu ob bližnjem gozdu smo občudovali drevesa v jeseni. Pri likovni umetnosti smo izdelali obešanko relief v glini – jesensko drevo.



Pred jesenskimi počitnicami so nam učenci višjih razredov, skupaj z mentorico, učiteljico Jasmino Kumer, pripravili slavnostni sprejem v Šolsko skupnost učencev. Da bi dokazali, da že res veliko znamo, smo se na ta dan temeljito pripravili. Vzpodbudne besede sta nam namenila tudi gospod ravnatelj, Mirko Žmavc in gospod župan, Marjan Žmavc. Vsakemu izmed nas sta ob dogodku čestitala in mu izročila darilo.



Deklamirali smo, peli in plesali, stene učilnice pa so krasili naši likovni izdelki.





V mesecu decembru je v naši učilnici vladalo praznično vzdušje. Obiskala sta nas celo Miklavž in Božiček. Decembrski dobri možje so polni ukan – tako spretno se skrijejo in nastavljajo darila, da jih nismo opazili. Sta nam pa učiteljici povedali, da je to zato, ker vedo, da smo pridni. Sladke jelenčke so poslali celo po naših praktikantkah ...



Pred prazniki sta nas učiteljici prijavili na natečaj Eko smreka, na katerem je sodelovalo 413 šol in vrtcev iz vse Slovenije. Pri delu smo se res potrudili. Čeprav naša smreka ni bila uvrščena med deset, po mnenju komisije, najlepših, smo na njeno izdelavo resnično ponosni. Krasila je tudi sceno na šolski prireditvi Ujemi trenutek.



Pred božično – novoletnimi počitnicami smo se lotili izdelave okraskov iz slanega testa. Nekaj smo jih prispevali za božični bazar, del pa smo jih odnesli domov in z njimi okrasili novoletne jelke.



Praznično smo okrasili učilnico in prostor pred njo.



Dnevi nam kar prehitro minevajo. Za nami je že pol šolskega leta in mi komaj čakamo na nove izzive. Še posebej pa se veselimo zimskih počitnic, v katerih si želimo obilo snega!

Utrinke sva zbrali in fotografirali učiteljici Viktorija Caf in Saša Pavlič.

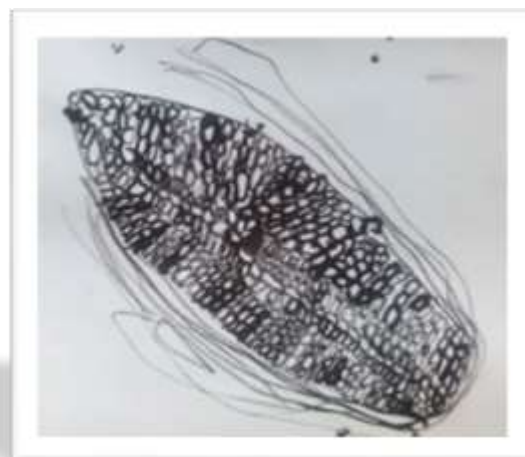
Mala galerija 1. in 2. b



Izdelki iz gline



Kolo, Jakob Dizma Roškar, 1. b



Koruzni storž, Nika Kuri, 2. b



Odtisi drevesnih listov, Laura Draškovič, 2. b



Traktor, Laura Draškovič, 2. b



Kuhanje marmelade in soka, 1. in 2. b



Lupljenje jabolk za marmelado, 1. in 2. b

DRUGI RAZRED

Športni dan

Bilo je zelo zabavno. Rabila sem malo pomoči, a potem je bilo super. Videla sem, da drsanje ni nobena težava. Potem sem videla že druge in sem se naučila drsati. Bila sem zelo vesela. Dostikrat sem padla. Odpeljali smo se v šolo, tam nas je čakalo kosilo.

Katja Rodošek, 2. a

Na drsanju sem velikokrat padel. Bilo je zelo zabavno. Najbolj mi je bilo všeč, da sem se naučil drsati. Počutil sem se zelo prijetno. In vožnja z avtobusom mi je bila zelo všeč. Po drsanju smo se odpeljali v šolo, kjer nas je čakalo kosilo. Na športni dan smo se odpeljali z avtobusom v Maribor.

Vid Breznik Videtič, 2. a

Prazniki

Za praznike je bilo zelo lepo. Za božič sem bila zelo vesela. Okraševala sem smreko. Od Božička sem dobila barvice, radirko in barbiko. Odpirala sem darila. Pekli smo piškote. Na predbožično večerjo sta prišla tudi babi in dedi. Za novo leto smo spuščali rakete. Imela sem se zelo lepo.

Nika Kuri, 2. b

Čatež

Počitnice v Čatežu sem se zelo veselil. Vsak dan sem plaval in se spuščal po toboganu. Najbolj mi je bil všeč zeleni tobogan. V Čatežu sem spoznal novega prijatelja. Živelimo v majhni hišici. Sodeloval sem na tekmovanju z žogo. Bil sem najboljši. Za nagrado sem dobil dva žetona za igre.

Počitnice v bazenih so mi bile zelo zanimive.

Žan Hauzer, 2. b

Novoletne počitnice

Zadnji dan starega leta smo se odpravili na Roglo. Tam sta nas že čakala boter in botra. Smučali smo na različnih progah. Najraje sem imel progo Planjo. Na progi so bili kupi snega. Mama je samo padala. Prvič sem se peljal s sedežnico. Jedel sem čevapčiče. Na poti domov sem zaspal. Mama je skuhala večerjo. Pili smo otroški šampanjec. Ob polnoči sem gledal ognjemet.

Tomaž Vršič, 2. b

Moj kuža Marko

Doma imam plišasto igračo. Ime ji je Marko in je črne barve. Marko gre vsepovsod z mano. Vedno se igram z njim. On tudi spi z mano. Marko si je zlomil roko. Padel mi je z balkona. Bil je umazan. Mama ga je oprala. Vedno ga hočem ob sebi.

Tomaž Vršič, 2. b

Počitnice

Šli smo k babici na kosilo. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo odpirali darila. Jedli smo božično kosilo. Potem smo igrali šah. Z Emeli sva se igrali z igračami, ki nama jih je prinesel Božiček. Imeli smo se lepo.

Alina Pajek, 2. b

Naravoslovni dan

Učenci so doživetja in vtise posebnega dneva izrazili v kratkih mislih.



Alina: Za tradicionalni zajtrk smo jedli domači kruh namazan z maslom in medom ter domačo jabolko. Pili smo mleko krav bližnjih kmetov.



Obiskala nas je Emina babica, gospa Angela Ploj



Alina: V pogovoru z Emino babico mi je bilo zanimivo, da so si včasih, ko je bila babica še otrok, lahko kupili v trgovini največ pet bonbonov.

Benjamin: Pripravili smo pečena jabolka, polnjena z orehi, mandeljni, rozinami in medom. Sam jih nisem jedel. Njihov okus mi ni všeč.

Tadej: Sladico smo ponudili Emini babici. Zapeli smo ji pesmice.

Melani: Gospa Ploj nam je povedala, da v njenem otroštvu niso imele hrane na pretek, sladkarij pa skoraj niso poznali.

Katrin: Mislim, da ne bi zdržala brez sladkarij in televizije. Za nas pa bi bilo dobro, če bi morali več delati in jesti hrano, ki bi jo dobili na mizo, tudi če je ne bi imeli radi.

Tomaž: Pripovedovala nam je, kako je bilo hudo v starih časih. Hrane je bilo zelo malo, sladkarij pa skoraj nobenih.

Jan: Ob druženju z Emino babico nam je čas hitro minil.

Žiga: Bilo mi je zabavno, saj smo jo lahko mi spraševali. Zvedel sem, da je bilo nekoč življenje drugačno od današnjega. Čeprav imamo več dobrin, smo večkrat manj zadovoljni.

Alisa: Pogovarjali smo se o hrani. Z njo smo se fotografirali.

Nickolas: Zvedel sem, da so jedli hrano pridelano doma in skoraj nič sladkarij.



Opravili so intervju s svojimi dedki in babicami. Odgovore so predstavili sošolcem, najzanimivejše smo zapisali:

1. Jedli so vse tri glavne obroke zajtrk, kosilo in večerjo.
2. Skupaj so jedli kosilo in večerjo, najpogosteje pa le večerjo.
3. Ob delavnikih so bili na mizi žganci, kislja juha, solata, mlečni riž, bela kava, fižol, repa, zelje, krompir. V nedeljo in ob praznikih so jedli tudi meso, juho, pražen krompir, pogače.
4. Najljubša jed je bilo meso, pogača, krofi.
5. Marali niso koruznih žgancev, kislje juhe, fižola, rdečega zelja, paradižnika.
6. Če kuhanega obroka niso marali, so ostali lačni, dobili so mogoče kruh, jabolka, čebulo.
7. Od sladkarij so poznali marmelado, suhe hruške, jabolka in slive, kruhov namaz iz svinjske masti in kristalnega sladkorja.
8. Sladkarije so dobili, ko so prišli obiski, za praznike.
9. Meso so jedli največ dvakrat na teden, nekateri le za velike praznike.
10. Najpogosteje so malicali kruh, kruh z zaseko, jabolko.
11. V šoli so malicali kruh, margarino, mleko, čaj, mlečni riž ali si od doma prinesli kruh in jabolka.
12. Med sadjem so lahko izbirali jabolka, hruške, slive in drugo sadje, ki je dozorelo v domačem sadovnjaku.
13. Živila so pridelali doma na vrtu, polju, v sadovnjaku. Za zimo so pripravili ozimnico.
14. V trgovini so kupovali sladkor, sol, kvas.
15. V svojem otroštvu še niso poznali hamburgerjev, nutele, kečapa, pic, čokolina, čokolade, hot dogov, čipsa, roladic.

Pregovori o hrani: "S trebuhom za kruhom.", "Vse je šlo za med.", "Brez dela ni jela.", "Če kruhek pade ti na tla, poberi in poljubi ga.", "Kdor ne dela, naj ne je."

Zajec in zlati copati

Nekoč so živeli zajček Korenčkar, pujs in čarovnik Nik. V istem času je bil v tistih krajih znan tudi zlobni kralj. Rad je kradel korenček.

Zajec je ugotovil, da ima na svojem vrtu vedno manj oranžne sladke dobrote. Pujsa je prosil za pomoč pri varovanju. Ponoči je res prišel kralj po novo zalogo. Opazil je pujsa. Namesto korenčka je zato odnesel zajcu copate iz listja. Potem pa ga nikoli več ni bilo krast. Zjutraj je zajca zeblo v noge. Imel je rojstni dan in čarovnik Nik mu je podaril nove copate iz listja. Na prvi sprehod je obul nove copate. Srečal je volka. Ustrašil se ga je in začel

teči. Takrat pa so njegovi copati postali zlati in čarobni. Z njimi jo je ucvril do doma s svetlobno hitrostjo in tako ubežal najhujšemu.

Spoznal je, kako dragoceno darilo mu je poklonil čarovnik.

Benjamin Žerdin, 3. a

Zajec in zlati copati

Nekoč je živel zajec Kiko. V gozdu, kjer je živel, je bilo veliko dreves. Predsednik je bil gospod Hrast. Nekega dne so sklicali sestanek. Na sestanku so se drevesa pogovarjala o tem, da bo kmalu zima. Sklenili so, da bo potrebno poskrbeti za zajce, da jih ne bo zeblo. Bukev je rekla, da bo iz svojih zlatorumenih listov spletla copate. Ko so bili vsi copati spleteni, je gospod Hrast poklical vse zajce. Podaril jim je copate. Kiko je imel posebne copate, saj so se lesketali. Nekega dne je srečal lisico Tatico. Tatica ni marala zajcev, zato se je zapodila za njim. Tekla sta in tekla, a ga ni mogla ujeti, saj je imel Kiko čarobne zlate copate. Hrast je dal lisico Tatico zapreti v votlino. V votlini je bila zaprta tako dolgo, dokler se ni opravičila. Po tem dogodku je v gozdu zavladal mir.

Žiga Borko, 3. a

Naravoslovni dan v 3. b

V petek, 20. 11. 2015, smo imeli naravoslovni dan.

Zjutraj smo najprej imeli slovenski tradicionalni zajtrk. Jedli smo domači kruh, maslo med in mleko. Zajtrk je bil zelo zdrav in dober.

Po zajtrku smo likovno ustvarjali na temo sadje. Iz plastelina smo oblikovali različno sadje. Po skupinah smo izdelali lepljenko. V moji skupini smo delali češnjo.

Po malici smo odšli v gospodinjsko učilnico. Naučili smo se, kako se skuha marmelada iz jabolk in sok iz jabolk in korenčka. Učenci smo lupili in rezali korenček ter mešali marmelado, ko je vrela. Nekaj jabolk smo razrezali in dali sušit. To je bil eden mojih najzanimivejših dni.

Žan Repič, 3. b

20. 11. 2015 smo imeli naravoslovni dan. Zjutraj smo imeli slovenski tradicionalni zajtrk. Ko smo se najedli, smo odšli v učilnico in izdelovali iz plastelina različno sadje. Jaz sem izdelala češnjo. Ker je bil čas malice, smo se odpravili v jedilnico. Tam smo pojedli dobrote, ki nam jih je pripravila kuharica Vilma. Po malici smo izdelali še lepljenko. Bili smo v skupinah. Jaz sem s Polonco in Lariso izdelala jagodo. Potem smo šli v kuhinjo, kjer smo kuhali marmelado in sok.

Ta dan mi je bil zelo všeč. Najbolj pa to, da sem pomagala zjutraj pripravljati mize za zajtrk.



"Avtomobilčki naše prihodnosti"



Vsi zavzeto delamo

Sara Krepša, 3. b

Najprej smo uživali pri slovenskem tradicionalnem zajtrku. Jedli smo domači kruh, maslo, med, mleko in jabolka. Ko smo se najedli, smo odšli v učilnico in pričeli z izdelovanjem sadja iz plastelina. Kasneje smo ustvarili lepljenko.

Po eni uri ustvarjanja smo se odpravili v gospodinjsko učilnico, kjer smo pomagali pri pripravi marmelade in soka iz jabolk in korenja.

Dan sem preživela odlično in se nekaj novega tudi naučila.

Taja Pučko, 3. b

Tehniški dan v 3. b

Tehniški dan je bil 30. 11. 2015. Za novoletni bazar smo izdelovali voščilnice, jelenčke in smrečice. Delali smo v treh skupinah.

Smrečice smo izdelali tako, da smo papirnate stožce oblepili s kosmateno žico. Za jelenčke smo uporabili lizike. Nanje smo prilepili oči, smrček in rogove. Na voščilnice smo prilepili javorjev list, ga obrobili z zlato barvo in pobarvali z zlatim sprejem.

Larisa Megla, 3. b



Ponosni smo na svoje izdelke



Bil sem v Bischofshofnu

Peter Prevc je najboljši skakalec na planetu, zato pri nas doma vedno gledamo smučarske skoke in navijamo.

Že pred novim letom sta se ati in mamica odločila, da gresta na tekmo v Bischofshofen in bil sem zelo vesel, saj sem vedel, da bom smučarske skoke in Petra Prevca gleda v živo tudi jaz.

6. 1. 2016 smo se z avtom odpeljali proti Bischofshofnu. Na poti do tja smo srečali polno Slovencev. Ko smo prišli, smo pomalicali in se oblekli. Šli smo do skakalnice. Pri vstopu so nas pregledali. Na tribunah smo si naredili sedeže in začeli navijati. Ob 15.30 se je začela poskusna serija, ob 17.00 pa končna tekma. Navijali smo za Slovence, vsi gledalci pa za Kasaia, najstarejšega med skakalci. Na startu je bilo 50 skakalcev, med njimi 5 Slovencev, v areni pa 22000 gledalcev. Videlo se je ogromno slovenskih zastav. Vsi skakalci so skočili dobro, najboljših 30 pa se je uvrstilo v finalno serijo. Vodilni je bil Peter Prevc. Sledil je kratek odmor. Nestrpno smo čakali začetek druge serije. Tekmovalci so si sledili drug za drugim, vrhunec tekme pa je bilo zadnjih pet tekmovalcev, med njimi je bil Peter Prevc najboljši.

Potem je bila na vrsti podelitev nagrad, petje himne in igrali so Golico. Prevc je dal intervju in kazal zlatega orla.

Želim si še več takih dni. Mogoče že v Planici.

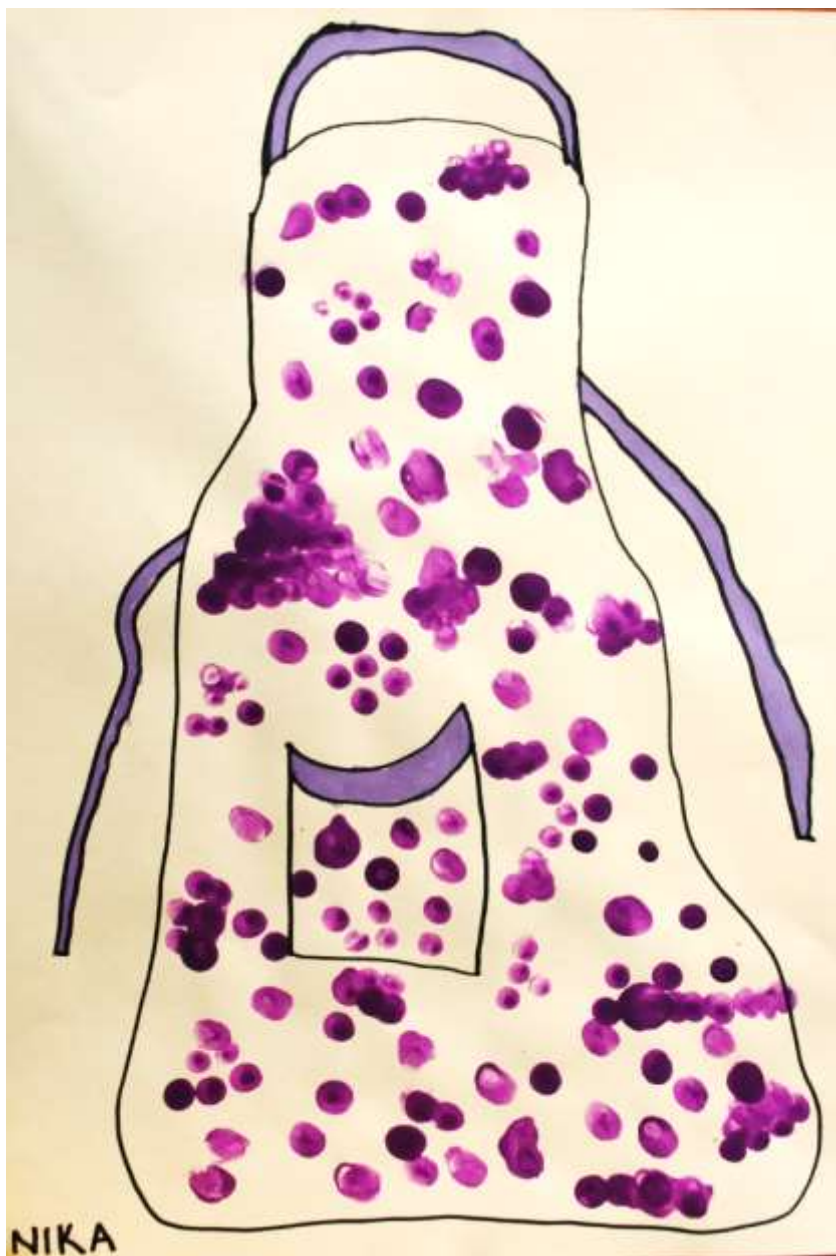
Domen Kokol, 3. b



Vaza, Lana Pernat, 1. a



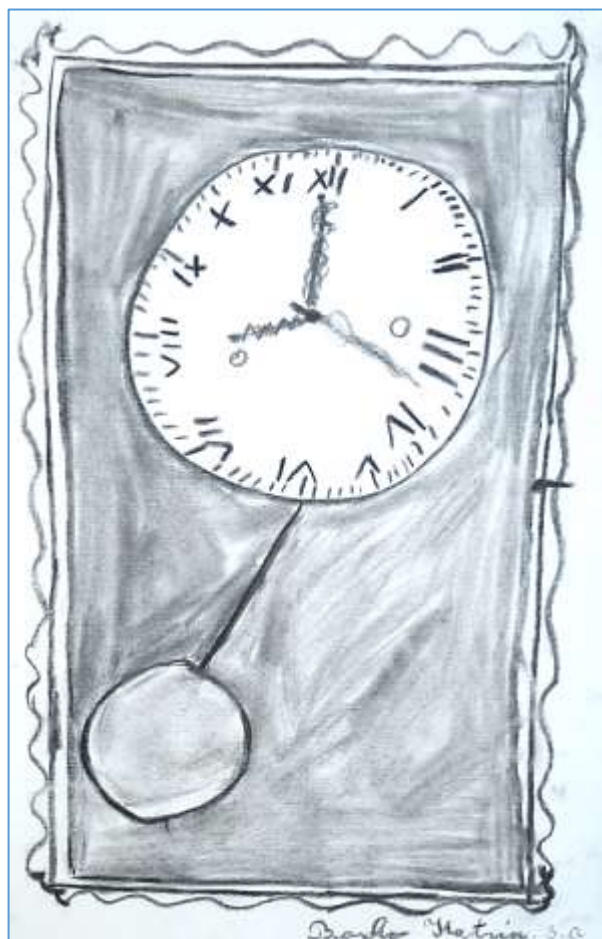
Logotip šole, Špela Lorenčič, 2. a



Mamin predpasnik, Nika Fekonja, 1. a



Logotip šole, Tijan Lovrec, 2. a



Ura, Katrin Borko, 3. a



Snežak, Alina Peklar, 3. a



Traktor s prikolico, Tijan Lovrec, 2. a



Jesen v gozdu, Aleks Žvajkar, 1. a

Šolski muzej

V petek, 9. 10. 2015, smo se zjutraj zbrali pred šolo. Čez nekaj časa smo vstopili na avtobus skupaj z učenci 5. razreda. Naši sosošolci pa so se pripeljali v Cerkvjenjak s svojim avtobusom. Vsi smo se odpeljali proti Ljubljani. Vožnja se mi je zdela zelo dolga.

Po prihodu v Ljubljano smo najprej malicali. Nato smo se sprehodili po središču mesta. Prečkali smo Šuštarški most, kjer so bile obešene ključavnice ljubezni. Šli smo tudi mimo Ljubljanske opere, kjer snemajo Slovenija ima talent. Ustavili smo se pred vhodom šolskega muzeja. Po vstopu nas je sprejel vodič po muzeju. Nazadnje smo preoblečeni v oblačila, kot so jih učenci nosili nekoč, prisostvovali muzejski šolski uri. Bilo je zelo zabavno. Bili smo pridni. Nihče ni bil kaznovan s klečanjem v kotu na koruzi ali z osličkom na hrbtu.

Beležka s sovico, ki sem jo kupila v muzejski trgovini, me še vedno spominja na zanimivo doživetje šole nekoč.

Maruša Hercog, 4. a

Presenečenje ena a

V šoli sem prejela prijavnico za plesne vaje. Ker zelo rada plešem, sem jo z veseljem izročila mami. Mamica je rekla, da se morata pogovoriti z atijem o tem. Po enem tednu me je mami poklicala in mi izročila izpolnjeno prijavnico. Bila sem tako vesela, da sem kar poskakovala od veselja. Komaj sem čakala na sredo, ko so se začele plesne vaje.

Lara Borovnik, 4. a

Že od nekdaj sem si želel motor. Večkrat sem se že peljal z Gašperjevim ali Lukovim motorjem. Nekega dne mi je ati rekel, da ima naslednji dan dopust, ker greva v Celje po motor. To me je zelo presenetilo. Postal sem zelo vesel, ker prej sploh nisem vedel, da ga bom dobil. Zamislil sem si že, kakšen bo. Bil sem tako srečen in presenečen, da sem očeta večkrat vprašal, kdaj greva. Naslednji dan sva ga res kupila. Dobil sem črn motor in črno čelado. Med potjo domov sva se ustavila v Lenartu pri mami v službi. Oče naju je doma najprej fotografiral. Nato pa sem se šel vozit z njim. Tisti dan sem dvakrat padel, ampak me ni nič bolelo. Tudi moja sestra se je peljala z njim. Gašperju in Luku sem povedal, da imam motor. Zmenili smo se, da se bomo skupaj vozili. To je bilo lepo presenečenje, še lepši pa je bi motor.

Miha Černel, 4. a

Danes sem jaz oče

Jaz sem oče Jan. Imam dva otroka in ženo. Vsako jutro moram zgodaj vstati. Z ženo hodiva v službo, otroka pa v šolo. Po poklicu sem električar.

Ko prideva z ženo iz službe, pripraviva kosilo. Nato prideta iz šole otroka in se najemo. Otroka naredita domačo nalogo in se učita. Doma še opravim vsakdanje delo. Otroka po končani nalogi gresta ven in igrata nogomet. V prostem času se jima pridružim pri igri. Tako poteka naš vsak dan.

Jan Zelenik, 4. a

Za zahvalo sem ostal brez brk

Sem Brkonja Čeljstnik. Zelo rad pomagam ljudem, ki so v stiski. Rad bi vam povedal zgodbo, ko so mi neki opiti ljudje odrezali brke. Ljudi je napadla triglava pošast iz temnega dela gorovja in jaz sem jih rešil tako, da sem tej troglavi pošasti iz temnega dela gorovja v njeno šibko točko zapičil oster meč mojega pradedca. Kot že veste, sem imel zelo dolge brke. Čez en teden so mi priredi zabavo. Bilo je zelo veliko opitih ljudi. Nekaj jih je bilo tako opitih, da so mi odrezali brke. Bil sem zelo razočaran in užaljen, saj so brki družinska tradicija.

Sergeja Firbas, 4. a

Počitniški doživljaj

Julija 2015 smo se z družino odpravili na morje. Ko smo prispeli v Koper, sem se takoj hotel vreči v vodo. Očka in mama sta me ustavila in mi rekla, da moramo najprej razpakirati prtljago. Ker sem bil nestrpen, sem se spotaknil in padel. Mama me je pobrala in umirila. Ko smo prišli na plažo, smo razprostrli brisače in šli v vodo. Blizu obale je bil čoln, s katerega smo skakali v vodo. Medtem, ko sem skakal v vodo, sta se očka in mlajši brat kopala v plitvini. Naenkrat se je pred njima pojavila meduza, a na srečo jo je tik pred njima zagrabil možakar. Možakar je imel rokavico, s katero jo je odnesel na plažo. Čez nekaj časa smo odšli v sobo, da bi zaspali, saj je bilo že pozno. Ker pa z mamo nisva mogla zaspati, sva šla na sprehod. Sprehodila sva se po mestu in odšla nazaj v sobo, kjer sva hitro zaspala.

Na morju je bilo odlično, na poti proti domu pa smo si še ogledali Postojnsko jamo. Spoznal sem veliko novih stvari in se odlično zabaval.

Matija Omulec, 4. a

Presenečenje staršev

Bilo je nekaj dni pred mojim 4. rojstnim dnevom. Šli smo v trgovino Pikapolonica po igračo za mojo najboljšo prijateljico. Tam sem videla zelo lepo punčko, ki sem si jo zelo želela. Mamici sem rekla, da mi je všeč in jo prosila, da mi jo kupi. Mamica mi je odgovorila, da jo bom dobila kdaj drugič. En dan pred rojstnim dnevom pa sem bila v vrtcu, mamica in ati pa sta šla v mesto. Ko je mamica prišla pome, me je vprašala, kako je bilo v vrtcu. Odgovorila sem ji, da je bilo v redu. Še vedno sem bila malo žalostna zaradi punčke, ki sem si jo želela. Naša družinska tradicija je, da si za rojstni dan zapojemo pesem. Zjutraj me je že prebudila pesem in mamica je v roki držala ... v roki je držala punčko. Tisto punčko, ki sem si jo tako želela. Takoj sem stekla mamici v objem. Mamici sem se zahvalila. Punčko sem s sabo nosila tudi v vrtec in se z njo igrala ves dan. To punčko imam še sedaj pospravljeno na polici v moji sobi.

Nina Toš, 4. b

Izlet s teto

V sredo, 26. 8. 2015, sem s sestrično in teto šla na izlet na morje v Simonov zaliv. Zjutraj smo že zgodaj vstale in se odpravile na avtobus. Odpeljali smo se in se najprej ustavili na Trojanah. Tam smo si kupile slastne krofe. Potem smo pot nadaljevali do morja, vreme je bilo lepo, zato smo bile cel dan na plaži. Vzele pa smo si čas tudi za kosilo in sladoled. Dan mi je hitro minil. Videla sem veliko zanimivih stvari in morskih živali. Spoznala sem tudi novo prijateljico. Bila sem zelo vesela, da me je teta povabila na ta izlet.

Nika Hojnik, 4. b

Jesenske počitnice

Zadnji teden v oktobru smo učenci začeli s krompirjevimi počitnicami. Jaz sem jih preživela doma. S sosedo Lano sva se igrali, gledali televizijo in igrali igrice na računalniku. Dva sin sem bila pri teti Ireni v Sakušaku. Pomagala sem ji v hlevu in v kuhinji. Obiskali pa sva tudi pokopališče v Juršincih. Nekaj časa pa sem morala posvetiti tudi učenju. Počitnice so hitro minile in spet se je bilo treba vrniti v šolske klopi novemu znanju naproti.

Nika Hojnik, 4. b

Bil je ponedeljek, prvi dan počitnic. Imel sem uro jahanja. Komaj sem čakal, da se ura začne. Z Rojalom sva lepo jahala, potem pa se je konj kar naenkrat obrnil in padel sem z njega. Mojega jahanja je bilo konec. Zelo me je bolela roka in šel sem k zdravniku. Povedal mi je, da je moja roka zlomljena. Dobil sem gips. Tako sem moral cele počitnice počivati in mirovati.

Žiga Žmavc, 4. b

Nosorog Niko – nadaljevanje zgodbe

Naslednje jutro se je Niko navsezgodaj zjutraj prebudil. Čakal ga je že zajtrk, ki mu ga je pripravil Mirko Govnač. Niko je bil zelo presenečen. Nato sta se z Mirkom zmenila, da gresta na ogled mesta. Ko sta hodila po mestu, so ga vse živali gledale zelo začudeno. Potem se je zgodil velik potres. V hiši so se živali poskušale rešiti. Niko je brž hitel in jim pomagal. In uspelo mu je. Pomagal je še tudi drugim živalim. Vsi si ga občudovali in postali njegovi prijatelji.

Nina Toš, Filip Gomzi, 4. b

Teden otroka

V tednu otroka smo imeli športni in kulturni dan. Za športni dan, ki je bil v ponedeljek, smo učenci 4. b razreda odšli na daljši pohod. Po prihodu v šolo smo šli na igrišče, kjer smo se igrali različne igre z žogo. V petek smo imeli kulturni dan in smo se z avtobusom odpeljali v Ljubljano. Tam smo si ogledali različne stavbe in mesto ter imeli učno uro v šolskem muzeju. Imeli smo se zelo lepo.

Učenci 4. b



Kulturni dan

V petek, 9. 10. 2015, smo se zjutraj ob 7.30 odpeljali v Ljubljano. Vožnja tja je bila zelo zanimiva, dokler nisem zaspal. Ko sem se zbudil, smo bili že tam. Izstopili smo in se odpravili na ogled mesta. Ogledali smo si ljubljansko gledališče in opero, parlament, tržnico ... Srečali pa smo tudi turiste iz Japonske. Po ogledu smo se odpravili v šolski muzej. Oblekli smo se v stara oblačila. Nato smo imeli učno uro lepopisja. Po učni uri smo si ogledali še muzej. Polni novih vtisov smo se počasi odpravili proti avtobusu. Tudi vožnja nazaj je bila zanimiva. Imel sem se zelo lepo.

Nejc Vršič, 4. b

Naravoslovni dan

V petek, 20. 11. 2015, smo v šoli imeli slovenski tradicionalni zajtrk. Ko smo prišli v jedilnico, sem bil zelo presenečen. Na mizah sem videl mleko, kruh, maslo in nekaj medu. Potem smo si šli še po jabolka, ki so bila zelo dobra. Po zajtrku smo šli v učilnico in izdelovali različne stvari na temo zdrav način življenja. Potem smo šli v kuhinjo. Nalupili in narezali smo jabolka in pripravili korenček. Skuhali smo marmelado in naredili sok. Nekaj jabolk smo posušili.

Sašo Kirn Malek, 4. b

Slovenski tradicionalni zajtrk

Zjutraj smo najprej imeli zajtrk. Mize v jedilnici so bile lepo pogrnjene in pripravljene. Jedli smo domač kruh, maslo, med, jabolka in pili domače mleko. Potem smo šli v razred. Tam smo se veliko pogovarjali o zdravem načinu življenja in na to temo potem tudi ustvarjali. Spoznali smo, da je zdrav način življenja zelo pomembna zdrava prehrana, higiena, gibanje in tudi počitek. Nato smo šli v kuhinjo in tam naredili jabolčno marmelado in sok iz jabolk in korenčka. Bili smo zelo delavni in ustvarjalni.



Zdrav zajtrk



Tudi krlji so bili dobri.



Naredili smo okusno marmelado in sok.



Učenci 4. b

Tehniški dan v 4. b



Zjutraj smo si najprej pripravili vse potrebne stvari in pripomočke ter orodja za izdelavo najrazličnejših izdelkov in voščilnic.

Izdelali smo različne voščilnice, Božičke iz papirja in serviet, škatlice iz papirja, ki smo jih okrasili in v njih dali svečke, snežake pri katerih smo uporabili tulce od papirja, gumbe, zamaške in blago.

Ta dan nam je bil zelo všeč in imeli smo se zelo lepo.



Naši izdelki

Naravoslovni dan

V petek, 20. 11. 2015, smo imeli naravoslovni dan. Zjutraj pred osmo uro smo predstavniki razredov pripravili mize, saj smo imeli v šoli zajtrk – tradicionalni slovenski zajtrk. Na mize smo dali bele prte, domači kruh, maslo, med in mleko. Dodali smo še dekoracijo iz jabolk. Zajtrk je bil odličen. Po zajtrku smo šli v razrede. V našem razredu smo se pogovarjali o zdravi hrani. Deklice smo naredile prehransko piramido, dečki pa plakat o sadju in zelenjavi. Ko smo končali, smo kuhali jabolčno marmelado in jabolčni sok.

PETI RAZRED

Vanessa Repič, 5. b



Naš zajtrk je pripravljen.



Kuhamo ...

Kratko pismo

Draga teta Jasmina!

Cerkvenjak, 19. 10. 2015

Verjetno se sprašuješ zakaj ti pišem. Pišem ti zato, ker ti bi rada povedala, da smo dobili papigo. Zdaj imamo kar tri živali: muco Lizo, psa Bobija in papigo Mici. Komaj čakam, da prideš, da ti jih lahko pokažem. Med počitnicami sem obiskala konjeniški tabor. Tam se spoznala prijateljico Mojco. Prihaja iz Slovenj Gradca. Res je super. S prijateljico Karin sva obiskali delavnice v Ljubljani. Oblikovali smo snežake. Bilo je neke vrste tekmovanje. Osvojili sva drugo mesto.

Lep pozdrav!

Tvoja nečakinja Lara

Moja papiga

27. 12. 2014 smo odšli v Dornavo po papigo nimfo. Že dolgo sem si jo želel. Ideja je prišla, ko je mama pripovedovala o svoji papigi. Po polurni vožnji smo prispeli v Dornavo. Ko smo našli lastnika, smo odšli na



podstrešje, kjer je imel veliko papig. Zraven nimf je imel še veliko drugih vrst: skobčevke, rozele, aleksandre. Izbrali smo nimfo. Poimenovali smo ga Miki. Po kletko smo odšli v bližnjo trgovino na Ptuju. Papiga je bila zaprta v majhni škatli, zato je bila mirna. Mama je mislila, da je mrtva. Pogledala je v škatlo in Miki je poletel po avtu. Ko smo prišli domov, smo ga dali v kletko. Vzljubil je mojo mamo Ireno. Še danes lepo skrbimo za njega.

Aleksander Breznik, 5. a

Šolska prehrana

Šolska prehrana mi je zelo všeč. Je raznolika, zelo dobrega okusa in vsak dan sveža. Največ zaslug za izvrstno prehrano si zaslužita kuharici, ki vsak dan pripravita več kot sto krožnikov za vse otroke. Če bi moral izbrati najboljšo jed, se resnično ne bi mogel odločiti, saj so vse jedi izvrstne.

Vsem učencem zato želim le: „Bon appetit!“

Sandi Habjanič, 5. a



Čestitamo Petru Prevcu!

Nejc: „V četrtek, 6. 1. 2016, se je (vsaj zame) zgodil zgodovinski dogodek. Po Primožu Peterki je sedaj še Peter Prevc osvojil zlatega orla. Premagal je večnega konkurenta Severina Freunda in osvojil prvo mesto. Res ti čestitam za ta dosežek. Bravo, Prevc!“

Sandi B.: „Komaj sem že čakal na kvalifikacije. Drugi dan pa na tekmo. Čestitke za zmago v Bišeshofnu!!! Celotna družina je z zanimanjem spremljala tekmo. Bravo, Peter Prevc! Upamo za skupno zmago svetovnega pokala!!!“

Zoja: „Peter Prevc je osvojil zlatega orla. Iskreno mu čestitam. Želim mu še srečno pot pri skokih.“



Lara: „To tekmo sem čakala z velikim zanimanjem. Komaj sem verjela, da je bil Peter tako miren. Vedno vzbuja pozitivno energijo. Iskreno mu čestitam, saj si je to prislužil.“

Danej: „Čestitam Petru Prevcu, da je dobil 20 kg težkega zlatega orla in da je zmagal v Avstriji. Čestitam tudi njegovemu bratu Domnu Prevcu za osvojen 6. mesto.“

Lukas: „Peter Prevč!! Včeraj je pokazal, da je res pravi profesionallec. Zato mu čestitam za doseženo prvo mesto. Iskrene čestitke!“

Vanesa: „Peter Prevč, čestitke za doseženo prvo mesto v smučarskih skokih in za zlatega orla. Veliko sreče in uspehov še naprej.“

Imeli smo tehniški dan



Vtisi učencev 5. b o tehniškem dnevu 30. 11. 2015:

Ana Marija Roškar: Tehniški dan mi je bil zelo všeč. Delali smo voščilnice, Božičke na cimetovih palčkah in okrasili pomaranče s klinčki. Ta dan mi je bil zelo všeč.

Nika Ilešič: Pomaranče s klinčki so tudi dišale. Vsi izdelki so mi bili zelo všeč.

Nick Gavez: Ta dan je bil zelo zanimiv.

Luka Pečnik: Bil se zelo vesel, komaj sem čakal na ta dan. Izdelovali smo voščilnice in izdelke za bazar.

Nino Pečnik: Bilo je lepo. Rad bi, da bi se tak dan še kdaj ponovil.

Eva Vogrin: Bil je zabaven dan.

Tine Pečar: Bilo je super. Izdelovali smo voščilnice in barvali Božičke. Iz mavca sem vlil tudi svečnika.

Vanessa Repič: Izdelali smo Božičke. Nastale so zelo lepe in zanimive voščilnice. Okraševanje pomaranč mi je bilo najbolj všeč. Še nekaj dni je lepo dišalo.



Kulturni dan

9. 10. 2015 smo imeli kulturni dan. Odpeljali smo se v Ljubljano. Ogledali smo si slovenski šolski muzej. Sprehodili smo se tudi po Ljubljani. Videli smo grad, Prešernov spomenik, Tromostovje, Zmajev most, parlament, Cankarjev dom in Konservatorij za opero in balet.

V šolskem muzeju smo imeli šolsko uro iz leta 1865. Zdela se mi je zanimiva in poučna. V kotu je bil osliček in zraven koruza. Uporabljali so ju za poredne otroke. Izlet je bil lep in poučen.

Žiga Krepša, 5. b

Tako sem se naučila voziti kolo

Bil je 4. julij leta 2011. Praznovala sem 4. rojstni dan, na katerega smo povabili sorodnike in sosede. Najbolj sem se razveselila otrok s katerimi smo se ves dan igrali na našem travniku. Nestrpno sem pričakovala čas obdarovanja. Od vseh daril sem se najbolj razveselila rdečega kolesa, ki sta mi ga kupila mama in ata. Takoj sem se hotela peljati z njim. Ko sem prvokrat sedla nanj, sem padla. Šele po nekaj poskusih se mi je uspelo zapeljati nekaj metrov. Tega sem se zelo razveselila in sem bila ponosna sama nase. Proti večeru so sosedje in sorodniki odšli.

Ta dan mi je ostal v lepem spominu in se ga še vedno rada spominjam.

Ana Marija Roškar, 5. b

Nastop v glasbeni šoli

V sredini oktobra mi je učiteljica povedala, da bom v Glasbeni šoli Cerkvjenjak, 2. 12., imela nastop. Nastop je bil ob 18. uri v Kulturnem domu Cerkvjenjak.

V ponedeljek in sredo sva z učiteljico imeli vaje pred nastopom. Povedala mi je tudi, kaj še moram popraviti, da bo pesmica lepo zvenela. Ko je prišel nastop, sem najprej tudi odpela pri nauku. Takoj za naukom sem s klavirjem zaigrala pesmico Menuet za trobento. Zelo sem bila vesela, ker mi je nastop uspel. Potem smo z družino poslušali še vse ostale nastope. Zelo so mi bili všeč.

Po nastopu, v ponedeljek, sva z učiteljico imeli analizo. Rekla mi je, da je zelo zadovoljna. Tako sem tudi jaz bila vesela za pohvalo.

Nika Ilešič, 5. b

ŠESTI RAZRED

Naravoslovni dan

V petek, 20. 11. 2015, je bil naravoslovni dan. Ali kot rečemo mi učenci TRADICIONALNI ZAJTRK. Verjetno veste kaj to pomeni, kajne? Seveda veste. Vseeno vam pa bom raje povedala. Lahko se zgodi, da ste v tem trenutku pozabili. Ne zavlačujmo. Tradicionalni zajtrk je domač črn kruh, med, maslo, domače mleko in domača jabolka.

“Zdrava hrana za zdrav zajtrk”. Zjutraj ko smo vsi učenci prišli v šolo nam je ob začetku naravoslovnega dne razredničarka razdelila delovne liste. Na nekatere naloge še sama nisem vedela odgovoriti, zato nam je priložila še zloženko, ki mi je pomagala, da sem znala odgovoriti. Ko smo rešili delovne liste, smo se ob vprašanih skupaj pogovarjali in če nismo vse napisali, nam je razredničarka narekovala. Hitro smo končali in še je bilo nekaj časa do zajtrka, zato smo si naredili dva majhna in dva velika kroga. Potem pa je končno nastopil še zajtrk. Ko smo odšli iz razredov, nas je pogled na naše mize očaral. Ni bilo kot ponavadi. Vse je bilo lepo okrašeno. Ko smo pojedli, smo odšli v učilnice. Izdelovali smo čebelice iz volne. Moram reči, da še nekaj tako ljubkega nisem videla. Zelo so bile lepe. Na koncu smo izdelovali še čebelice iz jajčk. Te čebelice pa smo postavili v panj, ki smo ga izdelali mi.

Vanesa Boriko, 6. a

Tehniški dan

V petek, 30. 11. 2015, smo imeli tehniški dan. Kot vsako leto smo delali izdelke za božični bazar. 6. a razred smo naredili veliko izdelkov. Deklice smo iz posušenega listja izdelovale živali. Prilepile smo jih na papir, tega pa smo nato dale v okvirje, ki nam jih je priskrbela razredničarka. Dečki so izdelovali škatlice za bombone iz tršega okrasnega papirja, za katerega je prav tako poskrbela učiteljica. Punce smo z izdelovanjem bile kar spretno in smo z delom hitro končale. Nato smo tudi me dečkom pomagale izdelovati škatlice. Na voljo je bilo veliko različnega vzorčastega papirja. Škatlice smo okrasili z raznimi trakci in drugimi dodatki. Lahko smo jih po želji odnesli domov ali pa pustili za bazar. Upamo, da bodo naši izdelki na bazarju pritegnili veliko ljudi.

Pia Peklar, 6. a

Zimski športni dan

13. 1. 2016 smo imeli zimski športni dan.

Izbirali smo lahko med plavanjem in drsanjem. Jaz sem izbrala drsanje, ker sem se hotela naučiti drsat. Zjutraj sem se zbudila ob 7:00 uri. V torbo sem dala ključke, slanike in rezervne nogavice. Po vsem tem iskanju sem odšla v šolo. Ko sem prispela v šolo, sem se usedla k mizi in se pogovarjala s prijateljicami. Ko je bila ura 8:00 so plavalci odšli plavat, drsalci pa smo odšli v knjižnico. V njej smo gledali film Bolt, ki so ga prinesli učenci iz 4. razreda. Filma nismo pogledali do konca, saj je prišel avtobus. Učiteljica je ustavila film in smo si šli po bunde in čevlje v omarice. Ko pa smo prišli na avtobus, smo se usedli in odpeljali. Vožnja ni bila dolga, saj je avtobus bil hiter in smo hitro prispeli. Ko smo si sposodili drsalke, smo si jih obuli in se odšli drsat v dvorano. Eni so še pred tem pojedli sendvič, eni pa ne. Na začetku sem se držala roba in se samo poganjala, ko pa je minilo 30 minut, pa sem se ob robu samo drsala in se samo tu pa tam malo prijel. Potem sem šla jest. Ura je bila toliko, da sem lahko drsala še 45 minut. V tem času sem naredila čim več krogov, da ne bi padla. In tudi nisem. Ta dan sem zelo uživala.

Sanja Ilešič, 6. b

Novoletne počitnice

24. decembra smo pričeli z božično večerjo. Za večerjo smo jedli: mleko, biftek, margarino in zelenjavo. Pred večerjo smo postavljali jelko. Ob jelki smo se veselili. Ob polnoči smo šli k polnočnici, potem pa odprli darila. V soboto sem šel v Maribor k dedku in babici. Tam sem dobil darila in sem do popoldne ostal tam. V soboto smo imeli nastop v kulturnem domu. V nedeljo sem šel k maši. V ponedeljek sem spal do 11. in sem vstal. Od ponedeljka do petka sem se učil in spal. V soboto 2. 1. 2016 sem šel spat v Maribor. V Mariboru sem prvič videl mrzlega strica. Mrzli stric je iz Bolivije, ki se je preselil v Norveško. Prišel je na obisk za nekaj dni. Mrzli stric ima eno hčerko in ženo. Z mojim dedkom in bratom govorijo špansko z mano in drugimi pa angleško. S hčerko mrzlega strica sva govorila angleško. Stara je 25 let. Gledala sva risanke in za vsako stvar je spraševala: »What is this?« In zvečer je začel padati sneg. V nedeljo sem se zjutraj zbudil in šel ven kidat. Popoldan sem se šel ven sankat. Potem sem prišel noter in se šel učiti. Moje počitnice so bile super.

Luka Soto Vargas, 6. b

Novoletne počitnice

24. 12. 2015 smo zaključili šolsko leto 2015. Zjutraj sem se zbudila in oblekla ter zajtrkovala. Odšla sem na postajo. Ko smo prišli v šolo, smo najprej izdelovali voščilnice. Naslednjo uro smo odšli v knjižnico in si ogledali film. Na koncu dneva pa je cela šola odšla v telovadnico plesat.

Ko sem prišla domov sem se najedla in s sestrico sva na smreko obesili bonbone. Odšli smo se tudi ven igrat. Po igri sva z mamo pripravili božično večerjo. Ko smo se najedli, je sledilo odvijanje daril. Dobila sem družabno igro in čokoladice. Med počitnicami sem se igrala družabne igre. Z mamo smo se šli kopat v Radence. Naslednji dan pa smo si ogledali veliko razstavo lučk. Na novoletni večer sem težko dočakala novo leto. In končno sem dočakala. Odšli smo ven opazovat rakete. Nekaj sem jih posnela. Naslednje jutro pa smo odšli k babici na kosilo. V soboto zvečer pa je začelo snežiti. V nedeljo je zapadlo še več snega, s sestro in atijem smo šli ven na sneg. To leto je bilo naporno in zelo zanimivo. Upam, da bo to leto veliko boljše. Te počitnice so bile med boljšimi, sledijo pa nove dogodivščine. Med zimskimi počitnicami še bom veliko krat odšla na sneg. V novem letu smo si vsi zaželeli srečo in zdravje.

Adriana Draškovič, 6. b

Nova ali letna?

Novo leto je že sneto,
zdaj pa je čas,
da vinjeto kupim jaz.

Ne vem! Je nova ali letna?
Vem le, da je novoletna.

Za pol cene jo dobim,
znesku 150 se smejim.

Rene Zorman, 6. a

Sneg

Zima, zima
je prišla,
z njo pa
tudi dober mož.
Ko z jelenčki
pride veselje
in smeh prinese.
Zjutraj otrok
hitro vstane, da
darila bi odprl.

Aljaž Žižek, 6. a

Sneg

Najprej snega ni bilo,
nato ga je zapadlo toliko,
da mi je bilo kar slabo.
Vsi kepali smo se,
učiteljica se razvezila je.
Snežaka postavili smo,
se zabavali zelo.
Prišel je Božiček,
za njim še en dober striček.
Dedek mraz
mi je prinesel darilo za okras.
Sneg se je stalil,
v vodo spremenil.
Voda zamrznila je,
v led spremenila se.
Zaradi poledice,
smo čutili posledice.

Tamara Borko in Pia Peklar, 6. a

Sneg

Sneg, sneg, sneg!
Kupil te bo pek!
V svojo pečko te bo dal,
skuhal, spekel in napredoval.

Stranka hoče kuhan sneg,
ki skuhal ga je pek.
Pek prinese sneg kot kuža,
na pladnju veje se pa luža!

Rene Zorman, 6. a

Sneg

Brž obuj se in obleči
s sanmi na hrib kr steči,
kjer čaka nas sneženi mož,
v obleki beli je on bos.

Zaplešimo, zarajajmo,
snežinko vsi ujemimo,
snežaku jo podarimo
in zimo z njo ohranimo.

Mrzla zima v vas prikima,
sneg nasuje, vas zmrzuje.
Otroci vsi na breg hitimo,
snega se veselimo.
Veseli smo in rajamo,
o zimi pesmi pojemo.
Oj, zima bela, beli sneg,
v očeh iskri se radost, smeh.

Vanesa Borko in Živa Mohorič, 6. a

SEDMI RAZRED

Slovenski tradicionalni zajtrk

Vsako leto se v tretjem petku v mesecu decembru v Sloveniji praznuje dan slovenske hrane. Praznujemo ga zaradi spodbude slovenskim pridelovalcem hrane in pomena domače samooskrbe ter zdravem in čistem okolju.

Tradicionalni slovenski zajtrk to jutro sestavljajo: domači črn kruh, med, domače maslo, toplo mleko ter jabolka. Velja pregovor, ki pravi: zjutraj jej kot kralj, opoldne kot meščan, zvečer pa kot berač. Ta pregovor nam zagotavlja, da je zajtrk najpomembnejši obrok dneva. Po svetu jedo različne zajtrke. Na Japonskem jedo natto. To je fermentirano in dušeno sojino zrnje. Angleška kraljica uživa v obilnem zajtrku. In kaj je? Pravzaprav skoraj vse: ocvrta jajca, kruh, slanino, klobase, krvavice, gobe, paradižnik, pečeni fižol in še kaj. Američani zaužijejo že zjutraj veliko ogljikovih hidratov, sladkorja in soli. Zajtrkujejo npr. palačinke z javorjevim sirupom, jajca, vafle ter za povrh še "smoothi". Francoski zajtrk je skromen, saj se zadovoljijo že s francoskim rogljičkom in skodelico kave. Tudi pri nas v Sloveniji imamo zelo okusen zajtrk, ki je obilnejši kot nekoč, ko so imeli največkrat na mizi koruzne žgance s toplim mlekom ter jabolko.

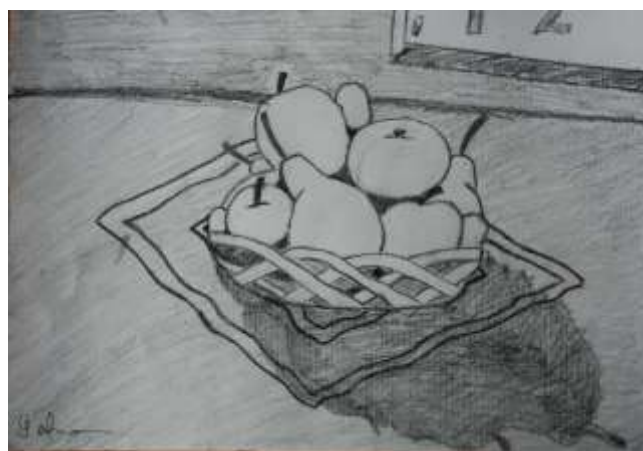
V našem razredu smo napravili raziskavo o tem, koliko nas zajtrkuje in kaj najraje jemo v jutranjih urah. Izkazalo se je, da nas zajtrkuje dvanajst od enaindvajsetih. Najpogostejša jutranja jed je kruh z namazom ter čaj ali kakavov

napitek. No, kdaj pa kdaj si privoščimo tudi palačinke ali jajce na oko. Menimo, da bi morali imeti dober zajtrk vsi, saj bomo le na ta način imeli dovolj energije za ves dan. Vendar je potrebno vstati nekoliko prej, da lahko v miru namenimo čas za najpomembnejši obrok dneva.

Tanja Gavez, Alen Ploj, 7. a



Zajtrk s sadjem, Alen Ploj, 7. a



Košarica sadja, Žan Šalamun, 7. a



Sadje na mizi, Melisa Veberič, 7. a



Pogrinjek, Tanja Gavez, 7. a

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

V sredo, 2. 12. 2015, se je v večnamenski dvorani v Vitomarcih odvijala prireditev Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo. Prireditev je organiziral Radio Tednik – Ptuj in občina Sv. Andraž. Učenci osnovne šole Cerkvenjak-Vitomarci smo se imeli možnost prijaviti in odpeti slovensko pesem. Udeležilo se je enajst učencev naše šole in tri učenke OŠ Breg. Bila je še ena novost, da smo imeli dve kategoriji, in sicer od 1. do 5. razreda ter od 6. do 9. razreda. V mlajši kategoriji so se predstavili: Lana Grdja s pesmijo Dejana Vunjaka *Želim, želim*, Nika Kuri s pesmijo Nece Falk *Maček Muri*, Taja Pučko s pesmijo Nine Pušlar *Svet je tvoj*, Lana Lovrenčič je prepevala skladbo Alenke Godec *Vsak je sam*, Polonca Ljubec je odpela *Kekčevo pesem*, Sara Krepša nam je večer polepšala s pesmijo ansambla Navihanke *Tvoj SMS* ter Nina Toš, ki nas je popeljala v božični čas s skladbo Pop Design *Na božično noč*. V starejši kategoriji smo prepevali štirje. Filip Kuri je bil na vrsti prvi s skladbo Lojzeta Slaka *V dolini tihi*, sledil je Tristan Berlak s skladbo Pop Designa *Sedem dni*. Nato sem nastopila jaz. Prepevala sem pesem moje soimenjakinje Tanje Ribič *Zbudi se*. Zadnja se je predstavila Anamarija Hauzer z narodno zabavno skladbo ansambla Štrk *Želim si, želim*. Žirijo je s svojim glasom navdušila prav Anamarija in se tako uvrstila v polfinale. Tudi Nina Toš se je uvrstila v polfinale. Čestitali smo obema ter jima zaželeli veliko sreče v nadaljnjem tekmovanju. Polfinale se je odvijalo 16. decembra v Kidričevem, kjer sta imeli naši tekmovalki močno konkurenco. Kljub temu se je Nina Toš uvrstila v veliki finale, Anamariji pa žal ni uspelo. Naši Nini želimo vse najboljše ter veliko sreče v finalu.

Tanja Gavez, 7. a

Božiček

Božiček je na strehi,
Tomažek pa poleg je ...

On čaka na darilo,
potem pa hoče šilo.

Božiček izgubi tri vreče
za tri odrasle ljudi.

Tomažek pohiti,
se hitro posladka,
in hitro izhlapi.

Božiček in sani
hitro odlete za te mile dni.

Rok Klajnošek, 7. a

Pesem o življenju

Lepoto ven, grdobo not.
Ljubezen pokaži vsem,
tako priljubljen boš.
Imej se lepo,
uživaj življenje,
kajti kratko je
in ko življenje se konča,
za vselej boš pozabljen.
Verjemi v boga,
tako boš dolgo živel.
Hodi k maši, se veseli.
Praznuj praznike in jih preživi z
družino (prijatelji).
Ne poskušaj ustaviti ljubezni,
ker takrat boš sam
in ne bo več lepo.

Jernej Šteger, 7. a

Pesem

Sneg prišel je do zemlje,
a jaz pa na peči sedim.
Ko me toplota segreva,
mi mama srce ogreva.
Ko zunaj snežak bo stal,
bom z njim prijatelj postal.

Alen Ploj, 7. a

Izdelki za bazar

V 7. razredu smo se odločili narediti nekaj izdelkov za bazar. Najprej smo izdelali eko novoletne jelke. Za eno jelko smo potrebovali zasnovano iz papirnatega stožca, nanj smo ovili debelejšo vrstico. Nato smo jo premazali z lepilom za les. Ko se je vse skupaj dobro posušilo, smo odstranili papirnat stožec. Ostala je lepo oblikovana vrstica. Nanjo smo prilepili rdeče perlice kot okraske. Iz tršega papirja smo izdelali tudi 3D okraske v obliki diamanta. Ko so nam učitelji naročili naj prinesemo kozarce za vlaganje, nismo točno vedeli kaj bo iz njih nastali. Prelepili smo jih s pisanimi papirnatimi servietami. Vanje smo vstavili svečke. Lepo je opazovati gorenje sveč v pisanih barvah. Izdelovanje je bilo zanimivo in prijetno!

Klemen Kocmut N., 7. a

Martin Krpan

Martin Krpan je bil zelo močan, vendar sila preprost človek. Neke zime je tovoril angleško sol, kar je bilo v tistem času najstrožje prepovedano. Ko je na svoji poti videl, da se mu približuje kočija, je hitro umaknil svojega konja, po imenu Kobilica, s ceste. V kočiji je bil cesar, videl je Krpana, kako je s ceste prestavil svojo Kobilico. Cesar je kočijažu ukazal, naj ustavi kočijo. Cesar je stopil iz kočije in vprašal Krpana, kako mu je ime. Krpan se je predstavil in zamolčal, da prevaža angleško sol, celo zlagal se je, da ima bruse v vreči. Cesar se je po kratkem pogovoru spet odpeljal nazaj na Dunaj. Čez nekaj mesecev je na Dunaj prišel zloben človek, po imenu Brdavs. Vsi tisti, ki so se hoteli bojevati z njim, so bili premagani, tudi cesarjev sin je umrl v boju z njim. Cesar si je od srečanja s Krpanom zapomnil kako je prestavil Kobilico. Vsej gospodi je rekel, naj se odpravi v Sveto Trojico po Krpana. Kočijaž še je ta dan šel h Krpanu domov. Dvajset vojakov se je spravilo na njega, a še vedno so bili premagani. K njemu je pristopil človek ter Krpanu razložil kaj se dogaja na Dunaju. Martin je sprejel ponudbo in skupaj so se odpeljali na Dunaj. Na Dunaju ga je cesar sprejel z gostoljubljem. V naprej mu je dal jesti, zelo zelo veliko hrane ter vina je Krpan spravil vase. Po pojedini sta se Krpan in cesar odpravila v orožarno. Vse kar je Krpan prijel v roko, je zdrobil ali pa mu je bilo premajhno. Krpan se je zato odločil, da si bo v kovačnici naredil orožje. Izbral si je največje kladivo in si iz železa naredil mesarico. Po opravljenem delu je odšel pred cesarski dvor in posekal lipo. Ko je lipo posekal, je hitro pritekel cesar in se jezil, zakaj je posekal cesaričino lipo. Krpan in cesar sta se nekaj čas prepirala, a vendar sta morala izbrati konja. Iz cesarjevega hleva ni hotel izbrati nobenega konja, zato je v Sveto Trojico

poslal gospodo, da mu pripeljejo njegovo Kobilico. Prišel je čas boja in Martin ter Brdavs sta se morala začeti bojevati. Najprej sta si še podala roke in boj se je lahko začel. Brdavs je z svojim mečem hotel udariti Krpana, vendar se je meč zataknil v lipov les. Tako je Martin potem z svojo mesarico ubil Brdavsa. Cesar mu je hotel za nagrado dati svojo hčerko. Vendar je Martin ni sprejel. Hotel je imeti in na koncu je tudi dobil dovoljenje za tovorjenje soli. Zelo dobro je, da je dobil to pogodbo. Knjiga mi je bila zelo všeč, čeprav sem jo že večkrat prebral. Je napeta in opeva slovenskega junaka.

Gašper Kavčič, 7. a

Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo

V sredo, 2. 12. 2015, smo imeli v Vitomarcih prireditev Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo. Nastopilo je 11 učencev in 3 učenke iz OŠ Breg. Meni so bili vsi nastopi zelo všeč, ampak moj nastop je navdušil žirijo in sem se uvrstila v polfinale v starejši kategoriji. V mlajši kategoriji pa je zmagala Nina Toš. Tudi ona bo z mano odpotovala v polfinale. Bili sva tako presenečeni, da sva kar zajokali. Obe imava veliko željo priti do velikega finala.

Anamarija Hauzer, 8. a

Intervju s sosedo Angelo Rotar

Živim v Drbetincih v naselju z veliko starejšimi ljudmi. Vsi smo v dobrih medsebojnih odnosih, ampak že od nekdaj mi je zelo pri srcu ena najstarejših občank naše občine, Angela Rotar. Gospa Angela je zelo odkritega srca in ji ni težko povedati ali opisati kakršnokoli še tako težko preizkušnjo v življenju. Zastavila sem ji nekaj vprašanj, o času ko je ona hodila v osnovno šolo pa tudi nekaj malega o njenem življenju.

Kako vam je ime in kako se pišete? Ime mi je Angela, pišem pa se Rotar, živim v Drbetincih.

Zaupajte nam koliko ste stari? Stara sem 84 let, kar je približno šestkrat in pol več od tebe Nuša.

Kje ste se rodili? Rojena sem bila v isti občini, v kateri živim že vse svoje življenje, torej v Vitomarcih. Rodila sem se v zaselku Slavšina, po poroki pa sva se skupaj z pokojnim možem preselila v njegovo rojstno hišo, kjer zdaj živim, v Drbetince. Tu sva skrbela za družino in živino kar 40 let. Ker je bila ta hiša že zelo stara, mi je sin priskrbel in pomagal pri zidanju nove hiše, v tej živim še danes, to je kar 12 let.

Imate družino in otroke? Imam sina Slaveka in žal pokojno hčerko Verico. Slavek je zelo uspešen, a na žalost tudi zelo daleč od doma. Z družino se je preselil v Nemčijo. Mož Alojz pa je na žalost preminil pred nekaj leti, ampak kaj moremo, vse to je del življenja.

Kako je v času, ko ste vi hodili v šolo potekala ura slovenščine? Prva štiri leta smo se v osnovni šoli učili le nemščino. Komaj v četrtem razredu smo se začeli učiti slovensko in na novo začeli spoznavati takrat nam neznane in popolnoma nove besede. Tisti čas smo v šolo morali hoditi peš. Ni bilo avtobusa, prav tako pa tudi pot v šolo ni bila ne lahka ne kratka.

Ste imeli stroge učitelje? Učitelji v moji osnovni šoli niti niso bili tako zelo strogi, ko pa smo kakšno ušpičili pa smo seveda bili hudo kaznovani.

Imate kakšen poseben spomin na vaše šolske dni? Kakšnega posebnega spomina nimam, saj sem večino časa, ko nisem bila v šoli preživela doma na paši ali pa s kahalnico. Spomnim pa se, da je bila takrat prvi jezik nemščina zelo težka in težko smo se jo naučili.

Kaj je bil, oziroma še vam je v življenju največji dosežek? Največji dosežek mi je zagotovo rojstvo mojih dveh otrok, da sem jih vzgojila v tako prijazne ljudi, ki znajo imeti radi in spoštovati vse okrog sebe. Tako sem tudi ponosna na moje vnuke in že celo pravnuke in pravnikinje.

Imate morda kakšno vzpodbudo ali morda kaj svetujete učencem? Svetujem vsem učencem, otrokom in mladostnikom, naj se učijo, učijo in še enkrat učijo, saj bodo samo tako lahko na lahek in pošten način prišli "skozi" v življenju.

Kot ste lahko prebrali, je gospa Angela zelo poštena, prijazna in pri svojih 84 letih delovna. Ima kar nekaj kokoši in dva zajca. Rada ima živali, še rajši pa se družijo z ljudmi, ki jo lahko spravijo v smeh, saj se tudi sama ves čas smeji in je dobre volje. Pa tudi prav je tako! Saj kot pravi pregovor: »Živi danes! Smej se danes! Danes bodi srečen!« (Phil Bosmans)

Nuša Gavez, 8. a

Intervju z babico Liziko

Moja babica je v mesecu oktobru dopolnila osemdeset let. Večkrat mi je že pripovedovala o svojem otroštvu. Vedno rada poslušam njene zgodbe, zato sem se odločila, da naredim z njo kratek intervju o njenem otroštvu. Babica ima ob teh večerih veliko dela, saj so se orehi že posušili in treba jih je streti. Najin pogovor je potekal ob trenju orehov.

Kje in kdaj si se rodila? Rodila sem se doma, na kmetiji v Brengovi, leta 1935.

Si obiskovala vrtec? Ne, ker še tedaj ni bilo vrtca in ne male šole, zato smo šli, ko smo bili dovolj stari kar v šolo.

Kako ti je bilo vseč v šoli? Rada sem obiskovala šolo, ampak ne 1. razreda. Ko sem začela hoditi v šolo, je moja mama šla za mano, da sem sploh prišla v šolo. Jaz sploh nisem hotela hoditi v šolo. Učiteljica je bila stroga in hudobna, ko sem prvi teden obiskovala šolo, me je za obe kiti dvigovala v zrak. Tepla je vse, ne samo mene. Potem pa sem se navadila in moja mama ni več hodila za mano v šolo. Hodila sem tudi v nemško šolo, ker so bili učitelji nemški v času okupacije.

Kakšna je bila malica v šoli nekoč? Med drugo svetovno vojno ni bilo v šoli malice. Prinesli smo si jo od doma. Največkrat kakšno jabolko in kruh. Včasih sem ga dala bolj revnim otrokom. Mi smo sicer bili revni, samo lakote nismo trpeli. Po vojni pa smo že dobili malico. Vedno je bilo mleko v prahu. Sploh ni bilo dobro, potem sem se vseeno navadila. Malice ni bilo potrebno plačati.

Kateri učitelj se ti je najbolj vtisnil v spomin in zakaj? V spomin se mi je vtisnila učiteljica 1. razreda Ana Štumpf, ki je bila »hudičeva«. Nikoli ni imela svojih otrok. V šoli nas je tepla, vlačila za lica, kite ... Toda njen mož Ludvik je bil dober do nas, nikoli nas ni tepel. Toda ona!

Kateri je bil tvoj najljubši predmet v šoli? Najraje sem imela telovadbo in glasbo. Rada sem pela. Pri glasbi smo večkrat plesali folkloro. Matematike nisem preveč marala, ker mi najbolj šla od rok.

Kje ste tedaj kupovali oblačila? Blago smo kupili v trgovini Tušak. Obleke je sešila šivilja. Luknje je zakrpala moja mama. Imela sem eno obleko za v šolo, eno za k maši, pa nekaj malega za doma. Spodnje hlače so mi zašili doma. Moja mama je pletla, zato sem imela rokavice in jopice.

Čez dober mesec nas bo obiskal stari mož Miklavž. Kakšni so tvoji spomini na njega? Lepi. Za darilo smo dobili jabolka ali pa pomarančo. Včasih tudi »candi cukar iz Nemčije«. »Parklov« sem se zelo bala, samo moja mama ni pustila, da bi me zelo strašili. Spominjam se, da sem ujela mamo, kako je pekla »parklje« iz testa.

Kakšna pa so bila božična darila? Tedaj ni bilo božičnih daril. Od svoje botre, ki je bila bogata, sem dobila sladkarije in blago za obleko.

Kaj ste delali ob zimskih večerih? Verjetno se niste pogovarjali preko spleta. Igrali smo se družabne igre. Najbolj se spominjam, da smo igrali igro Mlin. Ob petrolejki smo luščili koruzo, prebirali fižol ...

Katerega dogodka, doživetja, se spominjaš z veseljem v očeh? Zelo veliko je lepih spominov. Najlepše je bilo, ko smo šli kam na »žeganje«. Tam so nam starši kupili »medico«. Bila je zelo sladka, natakali so jo čebelarji.

Kljub svojim letom, je moja babica zanimiva sogovornica. Iz otroštva so ji ostali lepi spomini, ki jih rada deli z nami.

Nina Černel, 8. a

Intervju s Francetom Prešernom

O Francetu Prešernu smo že marsikaj lahko prebrali in slišali. Je eden največjih slovenskih pesnikov, o tem ni nikakršnega dvoma. Prešerna sem povprašala nekaj o začetkih pisanja, življenju in ljubezni.

Pozdravljeni Dr. France Prešeren! Na moj pozdrav je kar takoj odgovoril s peto kitico svoje pesmi, Zdravljice.

Bog živi vas Slovenke,
prelepe, žlahtne rožice;
ni take je mladenke,
ko naše je krvi dekle;
naj sinóv
zarod nov
iz vas bo strah sovražnikov!

Povejte nam kaj o otroštvu? Rodil sem se 3. decembra, leta 1800. Moj rojstni kraj je Vrba na Gorenjskem. Rodil sem se očetu Šimnu in materi Mini, kot tretji otrok in prvi sin. Naši domačiji, so domačini rekli Ribičevi. Že od nekdan sem kazal velik talent in nadarjenost, zato so me poslali k stricu Jožefu v Ribnico. Prvi dve leti me je stric poučeval doma, za tem pa vpisal v realko v Ribnici.

Povedali ste, da ste realko obiskovali v Ribnici. Kako je šlo v šoli? Res je, osnovno šolo sem obiskoval v Ribnici, vse do šestega razreda. Za tem pa sva se z mlajšim bratom preselila v Ljubljano, kjer sem končal še naslednji dve leti realke. Pomanjkanja takrat nisem čutil, saj sem zelo veliko zaslužil z inštrukcijami manj nadarjenih učencev. Tako sem se s koncem šolanja vpisal tudi v "Zlato knjigo" odličnjakov. V Ljubljani sem spoznal kar nekaj prijateljev.

Kam pa vas je pot vodila kasneje? Ste res postali duhovnik? Nekako v teh letih sem spoznal, da nisem poklican za duhovnika. Vse bolj mi je postajalo všeč pravo in zato sem se odločil, da se preselim na Dunaj in tam opravi študij filozofije, ker je bil takrat to pogoj za poklic pravnika. Že v teh letih sem začel pisati svoje prve pesmi. Na Dunaju sem tako končal študij prava in se odpravil domov, v rodno domovino!

Kako pa je bilo z ljubeznijo? In Primičevo Julijo? Ah, ta Julija! Bila je ljubezen mojega življenja. Bila je hčerka bogate in ošabne ljubljanske trgovke, ki je za hčer želela le najboljše in moja ljubezen ni bila uslišana. V znak moje ljubezni sem ji tako napisal pesem, Sonetni venec.

Pa Matija Čop in Andrej Smole. Bila sta vaša najboljša prijatelja. Kako je bilo s prijatelji? Prijatelja, Matija in Andrej, sta mi vedno stala ob strani in skupaj samo zelo vplivali in slovensko književnost, predvsem liriko.

Ste imeli družino? Res je, imel sem otroke. Z Ano Jelovšek sem imel tri nezakonske otroke. Svoji Netki (Ani) sem napisal pesem Nezakonska mati.

Ste imeli v življenju tudi hude trenutke, preizkušnje? Najhujše je bilo tisto leto, ko se je Julija zaročila, stric iz Ribnice je umrl in najhujše, umrl je prijatelj, ki mi je v življenju vedno vedel pomagati. Matija Čop. Vzeli so ga valovi Save. Tako sem nadaljevanje mojega življenja preživel zelo žalostno.

Ta intervju z gospodom Figom je bil res nekaj posebnega. Bil je velik človek, zelo pomemben za slovensko književnost. France je bolehal za cirozo jeter. Umril je 8. februarja leta 1849, in tako naznanil enega zmed največjih državnih praznikov. Prešeren, hvala ti za vse tvoje prelepe pesmi.

Nuša Gavez, 8. a

Intervju z dedkom

Kako si preživel svojo otroštvo? Otroštvo sem preživel v revni družini skupaj z brati, sestrami in starši v svoji rodni hiši, ki se je nahajala v Smolincih.

Kdaj ste začeli hoditi v šolo in kako dolgo je potekal pouk? V šolo sem začel hoditi, ko sem bil star 7 let, v šolo smo hodili eno uro, pouk pa se je začel ob 8.00 in je trajal do 13.00 ali celo dlje. Nato smo spet peš hodili domov debelo uro.

Kakšen je bil šolski dan? Šolski dan je potekal po določenem šolskem urniku. Učitelji so bili zelo strogi, zaradi neposlušnosti so padale tudi klofute, tudi jaz sem jih bil deležen. Moj najljubši predmet je bila telovadba, najrajši smo igrali med dvema ognjema. Med poukom je bila tudi malica, tople malice nismo imeli, temveč samo različne namaze.

Kako je potekal dan po pouku? Po prihodu iz šole smo morali narediti domače naloge, nato je sledilo kosilo. Po kosilu pa razna dela na polju, vinogradih in njivah. To delo je trajalo nekaj ur, treba je bilo nakositi za krave in jih napasti paši ter počistiti hleve. Ko se je začelo mračiti, smo zaključili vsa dela in sledila je večerja, umivanje. Spat smo šli ob 20. uri.

Kaj ste počeli po zaključku osnovne šole? Po končani osnovni šoli sem naslednje leto, zgodaj spomladi že odšel v svet, in sicer v Kranj na Gorenjsko, z namenom da se izučim za zidarja. Po nekaj mesecih je delodajalec ukinitelj vajeniško šolo, zato sem se vpisal v šolo za skladiščnika na Delavski univerzi v Ljubljani. Ko sem končal šolanje, sem bil premeščen v Ravne na Koroškem, tam sem prevzel delo glavnega skladiščnika. Po treh letih sem moral na služenje vojaškega roka, in sicer na Hrvaško v Nošice. Ko sem končal vojaški rok, sem se vrnil domov in čez nekaj dni sem moral že nastopiti novo delovno mesto v Celju. Tam sem opravljal službo, vse do upokojitve, leta 2005.

Kateri trenutek je najbolj zaznamoval vaše življenje? V mojem življenju so bila najsrečnejša leta 1975,1980,1984, ko so se rodili moji trije otroci, še lepša leta pa doživljam sedaj, ko mi na svet priokajo vnuki in to sem doživel že sedemkrat.

Dedku Karlu Vršiču, ki danes živi v Slavšini, sem se zahvalil za pogovor.

Gabrijel Vršič, 8. a

Breakdance

26. septembra letos sem se skupaj z ekipo Perfect Circle Crew iz Hrvaške, s katero skupaj treniram in nastopam na vseh večjih mednarodnih tekmovanjih, udeležil odmevnega mednarodnega tekmovanja Battle of the Year Cnetral Europe v Švici.

Na tem tekmovanju nastopa samo 20 najboljših ekip na svetu v članski kategoriji. Kljub temu, da smo bili najmlajši, smo se uvrstili med štiri najboljše ekipe in s tem dosegli velik uspeh. V polfinalu so nas premagali Soul Mavericks Crew iz Anglije, ki veljajo za eno najboljših ekip na svetu, saj so že tretje leto zapored zmagali na tem tekmovanju.

Med 21. in 25. oktobrom se bomo z ekipo, ki zastopa Slovenijo, udeležil Svetovnega prvenstva v hip-hopu in break dancu v Rimini v Italiji. Po treh zaporednih naslovih Evropskih prvakov, tretjem in drugem mestu nasvetu, bomo letos poizkušali osvojiti še ta prestižni naslov svetovnih prvakov.



Bor Rehak Friš, 8. a

Slovenski tradicionalni zajtrk

DEVETI RAZRED



Od zajtrka je zelo odvisno, ali bomo zjutraj zaspani in brez volje ali pa se bomo budni in z veseljem lotili dela. Redno uživanje obrokov, vključno z zajtrkom, prispeva tudi k lažjemu vzdrževanju telesne teže.

Zdrav zajtrk naj bi bil čim bolj raznovrsten, predvsem pa naj bi vključeval hrano, ki je pridelana v naši okolici. Tradicionalni slovenski zajtrk izvajamo vsaki tretji petek v novembru od leta 2011, z namenom, da bi izboljšali zavedanje o namenu in razlogih za lokalno samooskrbo, domačo pridelavo in predelavo ter v okviru sistema javnega naročanja spodbudili aktivnosti zagotavljanja hrane, pridelane v lokalnem okolju. Tradicionalni zajtrk je priložnost, da otroke ozavešamo, da so vijoličaste krave samo v neumnih reklamah in da maslo ni nastalo na trgovinski polici.

Namen in cilji projekta: izobraževati, obveščati in ozaveščati učence o pomenu zajtrka v okviru prehranjevalnih navad, poudariti pomen in prednosti lokalno pridelanih živil slovenskega izvora, poudariti pomen kmetijske dejavnosti za okolje, poudariti pomen čebelarstva za kmetijsko pridelavo, splošno ozaveščanje učencev o pomenu zdravega načina življenja, kjer je izrednega pomena tudi gibanje in izvajanje športnih aktivnosti.

18. novembra 2011 se je projekt "Tradicionalni slovenski zajtrk" prvič udeležil z živili na krožniku, in sicer s črnim kruhom, maslom, medom, mlekom in jabolki - vse domačega izvora. Na vrtce in osnovne šole je bilo za zajtrk dostavljenih več kot 19.000 kg kruha, 2.600 kg masla, 53.600 litrov mleka, 3.220 kg medu in 32.000 kg jabolk. V projekt je vključenih okoli 268.074 otrok, vzgojiteljev in učiteljev v slovenskih vrtcih in osnovnih šolah. Projekt je potekal na 1.535 lokacijah, in sicer na 828 osnovnih šolah in 707 vrtcih.

Na naši šoli tradicionalni zajtrk poteka že 4 leta. Na ta dan imamo naravoslovni dan, na katerem se posvetimo tradicionalnemu zajtrku, raziskovanju lokalno pridelane hrane in ostalim naravoslovnim temam. Kot na ostalih, nam tudi na naši šoli postrežejo s kruhom, na katerega si namažemo maslo in nanj polijemo med. Zraven pijemo toplo mleko ter jemo sočna in okusna jabolka domače pridelave.

Misliva, da je ta projekt zelo spodbuden za naslednje generacije, da bodo jedli zdravo ter se zavedali, kaj pomeni domače pridelana hrana.

Nuša Čeh in Tadeja Kuri, 9. a

Z avtobusom v šolo

Na našem avtobusu je kar precej zanimivo. Vsak nekaj dela, se pogovarja, skače sem ter tja po avtobusu ali celo mirno sedi in gleda, kaj se okoli njega dogaja.

Vsi imamo neke vrste sedežni red, oziroma vsak sedi vedno na svojem mestu - razen, če je gneča. Velikokrat zaspim in zato zamudim avtobus, kadar pa sem točna, sedim na svojem mestu in poslušam glasbo na slušalkah, zaradi katerih skoraj ne slišim, kaj se na avtobusu dogaja. Nasproti mene sedi, kar precej tiho, Nuša, s katero včasih, ko sva dobre volje, odpreva kakšno debato in o njej debatirava. Matic, David, Blaž in Klemen Nedelko sedijo na zadnjih sedežih in so ponavadi kar precej mirni, odvisno kakšen dan imajo. Ko se peljemo iz šole domov, ima Luka skoraj vedno kakšen čips. Včasih mu priskočimo na pomoč in mu pomagamo jesti (jaz ponavadi ne, ker se vsi bojijo, da bom vse pojedla). Za Nušo sedita Klemen Horvat in Leon, ki imata čisto različen karakter, vendar skoraj vedno sedita skupaj. Bine mirno sedi za mano, dokler ne pridemo v Drbetince, kjer pobereмо njegovega BFF (najboljšega prijatelja), s katerim se nato veselo pogovarjata in me s tem včasih motita, kadar poslušam glasbo. Glede malih otrok lahko rečem le to, da so zjutraj dokaj mirni (verjetno zato, ker so še zaspani), ko pa gredo domov, so pa kar precej divji in s tem šoferju parajo živce.

Kot zanimivost lahko povem tudi, iz lastnih izkušenj, da je avtobus izjemen prostor za opravljanje domačih nalog. V teh 9 letih vožnje z avtobusom se je zgodilo marsikaj zanimivega, minilo je zelo hitro in čeprav se bomo nekateri počasi začeli voziti z drugim avtobusom, nam bo to ostalo za večno v spominu.

Breda Toš in Nuša Čeh, 9. a

Otroci pojejo slovenske pesmi

Letos smo že drugič v organizaciji Občine Sveti Andraž in Radia Ptuj izvedli prireditev Otroci pojejo slovenske pesmi in se veselijo. Nastopilo je enajst pevcev iz naše šole. Za začetek pa so nam zapeli otroci iz vrtca - naši bodoči prvošolčki. Na koncu so program popestrile še tri pevke iz OŠ Breg.

Vsi pevci so se izvrstno izkazali. Žal pa sta zmagovalki lahko le dve. V kategoriji do petega razreda je zmagala Nina Toš iz 4. razreda, ki je pela pesem Na božično noč. V kategoriji višjih razredov pa Anamarija Hauzer s pesmijo ansambla Štrk : Želim si želim.

Nastopili so:

1. skupina

Lana Grnjak: D. Vunjak: Želim, želim	1. razred
Nika Kuri: N. Falk: Maček Muri	2. razred
Sara Krepša: Navihanke: Tvoj SMS	3. razred
Polonca Ljubec: Kekčeva pesem	3. razred
Lana Lovrenčič: A. Godec: Vsak je sam	3. razred
Taja Pučko: N. Pušlar: Svet je tvoj	3. razred
Nina Toš: Pop Design: Na božično noč	4. razred

2. skupina

Filip Kuri: L. Slak: V dolini tihi	6. razred
Tristan Berlak: Pop Design: 7 dni	6. razred
Tanja Gavez. T. Ribič: Zbudi se	7. razred
Anamarija Hauzer Štrk: Želim si, želim	8. razred

Nina Toš in Anamarija sta se udeležili polfinalnega izbora v Kidričevem. Tudi tam je Nina Toš s svojim nastopom prepričala strokovno žirijo in se uvrstila v finale na OŠ Ljudski vrt na Ptuj. Tisti, ki smo tam navijali zanjo, smo bili priča odličnemu petju, vendar pa je bila konkurenca prehuda in žal ni zmagala. Kljub temu Nini Toš čestitam za odlično uvrstitev in zastopanje naše šole in kraja.



Čakanje na razglasitev



Razglasitev zmagovalke Nine



Zmagovalka Anamarija



Zmagovalci v polfinalu v Kidričevem



Polfinalni nastop Nina



Polfinalni nastop Anamarija

Vodja POŠ Vitomarci, Marjana Gomzi

Zibka

Pred leti je v zibki mamina sreča zajokala,
za mamu velika sreča, zame grozna težava.
Ob zibki je mama name večkrat pozabila,
tega prej ni nikoli storila.

Zibka ti si kriva,
ti si to naredila,
takšna ljubosumna misel je takrat v moji glavi rojila.

Danes pa vem, da zibka nič ni bila kriva,
le mene edinčka je v srečneža spremenila.
Hvala zibka,
za celo življenje si mi sestrico podarila.

Darko Štrafela

Čebelarški krožek

V Sloveniji je v letu 2015 na osnovnih šolah delovalo več kot 160 čebelarških krožkov. Čebelarška zveza Slovenije, čebelarška društva in šole si prizadevajo z delovanjem krožkov oblikovati pozitiven odnos mladih do kulture čebelarstva, tradicije in ohranjanja narave.

Z istim ciljem smo čebelarški krožek ustanovili tudi na naši šoli. Trenutno krožek obiskuje enajst učencev od prvega do šestega razreda. Po učnem načrtu za nižjo skupino se pri krožku učenci seznanjajo z osnovami čebelarjenja, spoznavajo načine dejavnega varovanja in ohranjanja naravnega okolja ter medsebojno povezanost vpliva okolja in človekovih dejavnosti na naše zdravje.



"Kljub začetnemu strahu, kako bo krožek deloval, nam gre delo dobro od rok. Obiskujemo ga učenci dveh triad, nekateri med nami se komaj učijo pisati. Pri krožku nam nikoli ni dolgčas. Občasno si spečemo medenjake, obiščemo lokalnega čebelarja ali pa po nerodnosti kaj razbijemo. Smo pisana družina, ki se bo v mesecu maju odpravila na čebelarško tekmovanje na Osnovno šolo v Markovce."

Filip Kuri, 6. b

*Mentor čebelarškega krožka
Darko Štrafela*

Tudi učitelji smo bili nekoč otroci

NAGRADNA IGRA

①



②



③



Nas prepoznate?

Če pravilno uganete, kdo smo in vam bo v žrebu sreča naklonjena si boste prislužili nagrado.

4



5



6



KUPON



Ime in priimek pošiljatelja: _____

NAGRADA



Kupon izpolnite, izrežite in ga oddajte pri svojem razredniku do 15. 2. 2016.

Na slikah so naslednji učitelji:

1 _____ 2 _____ 3 _____

4 _____ 5 _____ 6 _____

